

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

Rīgā 2016.gada 29.aprīlī

Nr.196

Latvijas Republikas
Saeimas priekšsēdētājam
Inārai Mūrniecei

Ļoti cienījamā Mūrnieces kundze!

Saeima 2016.gada 21.aprīlī pieņēma likumu "Grozījumi Imigrācijas likumā" (likumprojekta Nr.24/Lp12) (turpmāk – Likums). Likuma 12.panta otrā daļa cita starpā paredz izmaiņas nosacījumos atkārtotas termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanai.

Papildinot Imigrācijas likuma 23.panta pirmo daļu ar 33.punktu, Saeima noteikusi, ka termiņuzturēšanās atļauju šajā likumā noteiktajā kārtībā ārzemniekam ir tiesības pieprasīt "uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja turpina pastāvēt ieguldījums, kurš bija par pamatu termiņuzturēšanās atļaujas saņemšanai saskaņā ar šīs daļas 28.-31.punktu un, pieprasot atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju, viņš samaksā valsts budžetā 5000 euro".

I

Priekšlikumu par Imigrācijas likuma papildināšanu ar šāda satura normu iesniedza deputāts Edgars Putra pirms Likuma izskatīšanas trešajā lasījumā (*sk. Saeimas deputāta Edgara Putras 2016.gada 15.janvāra priekšlikumus likumprojektā Nr.24/Lp12 "Grozījumi Imigrācijas likumā"*).

Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija, gatavojot Likumu izskatīšanai Saeimā trešajā lasījumā, neatbalstīja E.Putras iesniegto priekšlikumu (*sk. likumprojekta Nr.24/Lp12 "Grozījumi Imigrācijas likumā" salīdzinošās tabulas trešajam lasījumam 29.priekšlikumu*). Tā kā Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija neatbalstīja E.Putras

priekšlikumu, tai nevajadzēja apsvērt jautājumu par nepieciešamajiem pārejas noteikumiem pienācīgai attiecīgā regulējuma ieviešanai.

Izskatot Likumu trešajā lasījumā, Saeima ar balsu vairākumu atbalstīja E.Putras priekšlikumu (*sk. Latvijas Republikas 12.Saeimas pavasara sesijas piektās sēdes 2016.gada 21.aprīlī stenogrammu*).

Pēc Likuma pieņemšanas esmu saņēmis vairākas vēstules, kurās lūgts nodot Likumu Saeimai otrreizējai caurlūkošanai. Vēstuļu autori iebilduši pret trešajā lasījumā Likumā ietvertu Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punktu.

II

Iepazīstoties ar Likuma tekstu, tā sagatavošanas materiāliem un Likuma otrreizējas caurlūkošanas lūgumu izskatīšanai veltītajā sanāksmē paustajiem viedokļiem, secinu, ka Likuma 12.panta otrā daļa, kas paredz papildināt Imigrācijas likuma 23.panta pirmo daļu ar 33.punktu, rada iekšējas pretrunas Imigrācijas likumā un apdraud tā sekmīgu piemērošanu.

Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas, Iekšlietu ministrijas, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes un Saeimas Juridiskā biroja pārstāvji, kā arī priekšlikuma iesniedzējs E.Putra Likuma otrreizējas caurlūkošanas lūgumu izskatīšanai veltītajā sanāksmē bija vienisprātis, ka citas Likumā ietvertās normas veidotas, ņemot vērā Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas lēmumu neatbalstīt E.Putras priekšlikumu.

Saeima trešajā lasījumā atbalstījusi E.Putras priekšlikumu, neskatoties uz Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas pozīciju par šo priekšlikumu. Tomēr Saeima pēc šā priekšlikuma atbalstīšanas nav precizējusi citas Likuma normas, kuras skar Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas papildināšana ar 33.punktu, un nav izstrādājusi tam atbilstošus Imigrācijas likuma pārejas noteikumus.

III

Vēršu Jūsu uzmanību uz vairākām nepilnībām Imigrācijas likumā, kuras radušās pēc Saeimas lēmuma papildināt Imigrācijas likuma 23.panta pirmo daļu ar 33.punktu.

Pirmkārt, no Likuma izstrādes materiāliem izriet, ka Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punktā minētos ieņēmumus par atkārtotas termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanu iecerēts novirzīt Ekonomikas ministrijas administrētajā „Ekonomikas attīstības programmas” valsts pamatbudžeta programmā (*sk. Latvijas Republikas 12.Saeimas pavasara sesijas piektās sēdes*

2016.gada 21.aprīlī stenogrammu). Šāds likumdevēja mērķis tika apstiprināts arī Likuma otrreizējas caurlūkošanas lūgumu izskatīšanai vēltītajā sanāksmē. Tomēr Likumā noteikts vien tas, ka 5000 *euro* par atkārtotas termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanu iemaksājami valsts budžetā, neskatoties uz to, ka Likuma 12.panta ceturā daļa, kas groza Imigrācijas likuma 23.panta astoto daļu, precīzi nosaka valsts pamatbudžeta programmu, kurā ieskaitāmi ārzemnieka veiktie maksājumi 23. panta pirmās daļas 28., 29., 30. un 31.punktā noteiktajos gadījumos.

Otrkārt, Likuma 12.panta piektā daļa paredz Imigrācijas likuma 23.panta devītajā daļā piešķirt Ministru kabinetam tiesības izdot noteikumus par termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas apturēšanu uz termiņu ne ilgāk kā uz pieciem gadiem noteiktas trešās valsts valstspiederīgajiem. Šādus noteikumus Ministru kabinets varētu izdot, izvērtējot ietekmi uz nacionālo drošību vai valsts ekonomisko attīstību saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo daudzumu valstī un koncentrāciju noteiktā valsts teritorijā. Šāda termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas apturēšana attiecināta uz termiņuzturēšanās atļaujām, kas izsniedzamas saskaņā ar Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 28., 29., 30. vai 31.punktu.

Paredzot termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas apturēšanas iespēju nacionālās drošības vai valsts ekonomiskās attīstības interesēs, būtu izvērtējams, vai šādos apstākļos nav jāparedz arī atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas apturēšanas iespēja. Tā kā Saeima izšķīrusies Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punktu formulēt kā patstāvīgu atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas pamatu, attiecīgi būtu precizējamas Imigrācijas likuma 23.panta devītajā daļā Ministru kabinetam dotās tiesības apturēt termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanu.

Treškārt, Imigrācijas likuma 38.panta otrā daļa paredz Ministru kabineta pienākumu ne retāk kā reizi gadā izvērtēt Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 3., 28., 29., 30. un 31.punktā paredzēto noteikumu praktiskās īstenošanas gaitu, rezultātus, to ietekmi uz valsts un pašvaldību budžetu un uz valsts parādu, kā arī uz Latvijas sabiedrības un tautsaimniecības attīstību un iesniegt par to ziņojumu Saeimai. Atsauce uz Likuma 12.panta otrajā daļā ietverto Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punktu būtu ietverama Imigrācijas likuma 38.panta otrajā daļā. Tāpat arī Imigrācijas likuma 33.panta pirmās daļas 2.punktā, kas regulē termiņuzturēšanās atļaujas pieprasījumu izskatīšanas termiņus, būtu ietverama minētā atsauce.

IV

Vēršu Jūsu uzmanību uz apstākli, ka Likumā nav ietverti nepieciešamie Imigrācijas likuma pārejas noteikumi, kas nodrošinātu skaidru un precīzu pāreju uz jauno regulējumu un Likumā ietverto normu piemērošanu.

Pirmkārt, Likuma 12.panta otrajā daļā ietvertais Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punkts ir pretrunā ar Likuma 20.panta pirmajā daļā ietvertajiem papildinājumiem pārejas noteikumu 26.punktā. No minētajām normām kopsakarā nav izsecināms, kādi maksājumi ārzemniekam valsts budžetā jāveic, pieprasot atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar ieguldījumiem nekustamajā īpašumā.

Otrkārt, Likuma 12.panta otrajā daļā ietvertais Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punkts ir pretrunā ar Likuma 20.panta otrajā daļā ietverto pārejas noteikumu 31.punktu. Minētās normas paredz pretrunīgus nosacījumus attiecībā uz iemaksām, kas veicamas valsts budžetā, pieprasot atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar ieguldījumiem kapitālsabiedrībā.

Treškārt, Likuma 12.panta otrajā daļā ietverot Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punktu, kas paredz papildus prasības atkārtotas uzturēšanās atļaujas pieprasīšanā, nav izvērtēta šā grozījuma ietekme uz Imigrācijas likuma pārejas noteikumu 27.punktu, kas paredz pārejas regulējumu atkārtotas termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanai saistībā ar pakārtotām saistībām Latvijas Republikas kredītiestādē.

Ceturtkārt, Likuma otrreizējas caurlūkošanas lūgumu izskatīšanai veltītajā sanāksmē tika pausti savstarpēji pretrunīgi viedokļi attiecībā uz to, kurām personām ir pienākums maksāt 5000 *euro* par atkārtotas termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanu atkarībā no pieprasījuma iesniegšanas laika un termiņuzturēšanās derīguma termiņa. Rezultātā tika konstatēts, ka arī šajos jautājumos Likuma pārejas noteikumi nav izstrādāti pietiekami precīzi un nepieciešams papildus regulējums Likuma sekmīgai ieviešanai.

V

Vēršu Jūsu uzmanību, ka Likuma 12.panta otrajā daļā ietvertais Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punkts formulēts kā vēl viens (jauns) tiesiskais pamats, kas ārzemniekam dot tiesības pieprasīt termiņuzturēšanās atļauju. Tomēr pēc savas būtības attiecīgais regulējums paredzēts nevis kā jauns tiesiskais pamats termiņuzturēšanās atļauju pieprasīšanai, bet gan speciāls nosacījums gadījumiem, kad ārzemnieks saņemtu atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju.

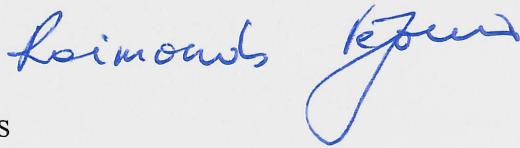
Likuma 12.panta trešajā daļā Saeima citus ārzemnieku pienākumus izvēlējusies formulēt atsevišķās panta daļās. Likuma otrreizējas caurlūkošanas lūgumu izskatīšanai veltītajā sanāksmē Saeimas Juridiskā biroja pārstāvji uzsvēra, ka atbilstoši Imigrācijas likuma sistēmai līdzīgi būtu formulējams arī Likuma 12.panta otrajā daļā ietvertais Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 33.punkts.

VI

Ņemot vērā iepriekšminēto, uzskatu, ka šīs Likuma nepilnības ir tik būtiskas, ka tās būtu novēršamas pirms Likuma izsludināšanas. Tādēļ, pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 71.pantu, prasu likuma “Grozījumi Imigrācijas likumā” (likumprojekta Nr.24/Lp12) otrreizēju caurlūkošanu.

Lai novērstu Likuma nepilnības, Saeimai jāveic Likuma 12.panta otrās daļas, kas paredz papildināt Imigrācijas likuma 23.panta pirmo daļu ar 33.punktu, saskaņošana ar citām Imigrācijas likuma normām un jāpievieno tai nepieciešamie pārejas noteikumi.

Ar cieņu

Valsts prezidents

Raimonds Vējonis